

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

български

بلغاري

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Начинът на изпълнение на намаза на Пророка صلى الله عليه وسلم

Многоуважаемият шейх
Абдул-Азиз ибн Абдуллах бин Баз

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Начинът на изпълнение на намаза на Пророка ﷺ

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Многоуважаемият шейх
Абдул-Азиз ибн Абдуллах бин Баз
В името на Аллах, Всемилостивия,
Милосърдния

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Начинът на изпълнение на намаза на Пророка ﷺ

Славата е единствено за Аллах и саяту селямът (благословът и мирът) е за Неговия раб и пратеник, нашия Пророк Мухаммед, неговото семейство и сподвижниците му, емма беад:

Това са няколко кратки слова за начина на извършване на молитвата на Пророка ﷺ, които пожелах да представя на всеки мюсюлманин и мюсюлманка, за да се постараете всеки, който се запознае с тях, да вземе пример от него в това отношение; защото той ﷺ казва:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصَلِّي.

„Кланяйте намаза така, както сте ме видели да кланям!“¹. А ето и разяснението за читателя:

1- Да се извърши абдест съвършено, като измиването се направи, както Аллах е повелил, заради думите Му – субханеху ве теаля:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾

¹ Сахих Ел-Бухари (605).

О вие, които повярвахте! Когато станете за молитвата намаз, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обтрийте главата, и измийте нозете си до глезените... (Ел-Маиде; 6). Айетът.

И Пратеника на Аллах ﷺ казва:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ).

„Не се приема намаз без чистота“¹.

И думите му ﷺ към онзи, който неправилно отслужил молитвата си:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَأَسْبِغِ الوُضُوءَ).

„Когато се изправиш за молитва, старателно извърши абдеста“².

2. Човекът се обръща по посока кибле /Кябе в Мекка/ с цялото си тяло, където и да се намира, като възнамерява със сърцето си да изпълни намаза, който желае, независимо дали е задължителен (фарз) или доброволен (нафиле), и не изрича с езика си намерението (ниет); защото изричането му не е узаконено, а е нововъведение (бидаат), тъй като Пратеникът (с.а.с.) не е изричал намерението, нито неговите сподвижници (Аллах да е доволен от тях). Поставя пред себе си преграда (сутра), към която да се кланя, ако е имам или

¹ Предава го Муслим (224).

² Предава го Ел-Бухари (5782).

се кланя сам. Обръщането към кибле е условие за намаза, с изключение на някои известни случаи, разяснени в книгите на ислямските учени.

3. Извършва встъпителния текбир, казвайки: „Аллаху екбер!“, гледайки към мястото на своето седжде.

4. Вдига ръцете си при текбира наравно с раменете или наравно с ушите си.

5. Поставя ръцете си на гърдите, дясната върху лявата длан, китка и предмишница; тъй като това е установено от Пратеника (с.а.с.).

6. Сунна е да се чете встъпителна дуа, която е:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ).

„Аллаахумме бааид бейни уе бейне хатайяйе кема баа’адте бейнель-мешрики уель-мегриб. Аллаахумме неккини минел-хатайя кемаа юнаккас-сеубуль-ебйеду минед-денес. Аллаахумме-гсил хатайяйе бил-мааи уе-ссельджи уель-берад“.

„О, Аллах, отдалечи ме от греховете ми, както си отдалечил изтока от запада! О, Аллах, пречисти ме от греховете, както се почиства бялата дреха от мръсотията! О, Аллах, отмий

греховете ми с вода, със сняг и със скреж!"¹

И ако желае, казва вместо това:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

„Субханеке-ллахумме уе бихамдик, уе тебаракесмук, уе теаалая джеддук, уе ля иляхе гайрук”.

„Пречист си Ти, о, Аллах, и хвала на Теб! Благословено е Твоето име и е всевишно Твоето величие. Няма друг [истински] бог освен Теб!”², Ако се каже някоя друга от утвърдените встъпителни дуи от Пророка ﷺ, няма нищо лошо, като най-добре е да се редуват, защото това е най-пълното следване на примера му. След това казва: „Еузу билляхи мине-ш-шейтани-р-раджим”, „С името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдниия!”, и прочита сура Ел-Фатиха, заради думите на Пророка ﷺ:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

„Няма намаз този, който не е прочел Откриващата сура от Корана”. (6).³ И след нея казва: „Амин“ – на глас в молитвите с гласно четене и на ум в молитвите с тихо четене. След това чете това, което му е лесно от Корана. А

¹ Предават го Бухари (744) и Муслим (598).

² Предава го Муслим, под номер (399).

³ Предава го Ел-Бухари (756).

най-добре е след Ел-Фатиха да четете по време на обедната, следобедната и нощната молитва от средните по дължина сури от Корана, а по време на сутрешната молитва – от дългите, а по време на вечерната молитва – понякога от дългите, а понякога от късите, съгласно предадените за това хадиси.

7. Извършва руку, казвайки „Аллаху екбер!“ и вдигайки ръцете си наравно с раменете или ушите, като главата му е наравно с гърба, а ръцете са поставени на колената с разтворени пръсти. Застава спокойно в това положение и казва: „Субхане раббийел-азим“. Най-добре е да го повтори три или повече пъти. Желателно е заедно с това да каже:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

„Пречист Си Ти, о, Аллах, за Теб е възхвалата!
О, Аллах, опрости ме!“¹.

8. Изправя се от руку, вдигайки ръцете си наравно с раменете или ушите, казвайки: „Аллах чу този, който Го възхвалява. ако е имам или този, който изпълнява намаза сам – и казва, докато се изправя:

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ،

¹ Предават го Ел-Бухари (817) и Муслим (484).

وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ).

„Господарю наш, за Теб е прославата – прослава изобилна, блага, благословена, изпълваща небесата и земята, и изпълваща това, което пожелаеш след това!“¹.

Ако обаче е отслужващ молитвата зад имам, то при изправянето казва цялата дуа: „Раббена уе лекель-хамд“ - „Господарю наш, за Теб е прославата“, и ако всеки един от тях – т.е. имамът, отслужващият молитвата зад имам и отслужващият я самостоятелно – добави...

(أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

„О, Достойни за възхвалата и славата, най-правдивото, което рабът е изрекъл, и всички ние сме Твои раби: О, Аллах, никой не може да възпре онова, което Ти си дал и никой не може да даде онова, което Ти си възбранил. Не ще бъде от полза при Теб почитта на почитания“². Той е добър, защото това е установено от него.

Препоръчително е всеки от тях – имамът, ме'мумът и молещият се сам – да постави ръцете си на гърдите си, както е правел по време на стоежа си преди руку, тъй като това е

¹ Предават го Ел-Бухари (711) и Муслим (598).

² Сахих Муслим (477)

потвърдено от Пророка ﷺ в хадиса на Уаил ибн Худжр и Сехл ибн Са'д, Аллах да е доволен и от двама им.

9. Извършва седжде, казвайки „Аллаху екбер!“, като поставя колената си преди ръцете, ако това е възможно за него. Ако пък това го затруднява, поставя ръцете си преди колената, насочвайки пръстите на краката и ръцете си към кибле, като пръстите на ръцете са събрани и изпънати. Седждето се извършва на седем части от тялото: челото заедно с носа, дланите, колената и върховете на пръстите на краката. и казва: „Субхане раббийель-еаля“ („Пречист е моят Господар, Всевишния!“). Суннет е това да се казва три пъти или повече, като е желателно заедно с това да се казва и:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

„Пречист Си Ти, о, Аллах, Господарю наш, за Теб е възхвалата, о, Аллах, опрости ме!“, И да се отправя често дуа, доводът са думите на Пророка ﷺ:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِينٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

„Що се отнася до поклона руку, възвеличавайте през него Господаря, а що се отнася до поклона седжде, полагайте усилия в

правенето на дуа, със сигурност ще ви бъде откликнато"¹.

И се моли за земните и отвъдните неща, независимо дали молитвата е фарз или нафиле.

Да отдалечава мишниците си от хълбоците, корема от бедрата си и бедрата от подбедриците, и да повдига предмишниците си от земята, според думите на Пророка ﷺ:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ).

„Изпълнявайте правилно поклона седжде и нека никой от вас не разстила предмишниците си подобно на куче."².

10. Вдига главата си, изричайки текбир, сяда на левия си крак, а дясното ходило го държи в право положение, поставяйки ръцете си на бедрата и колената, и казва:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

„Рабби-гфир ли, уерхамни, уехдини, уерзукни, уеаафини, уеджбурни".

„Господарю мой, опрости ме, помилвай ме, напъти ме, дай ми препитание, дари ми сполука, помогни ми!"³. Постига спокойствие по време на това сядане.

¹ Сахих Муслим (479).

² Предават го Ел-Бухари (788) и Муслим (493).

³ Предават го Тирмизи, № 284, Ебу Давуд, № 850, и Ибн Мажде, № 898.

11. Извършва второ седжде, казвайки „Аллаху екбер“, и прави в него същото, както в първото.

12. Вдига главата си, казвайки: „Аллаху екбер!“ и сяда за кратко, подобно на седането между двете седждета. Това се нарича „сядане за отмора“. То е препоръчително и ако бъде пропуснато, не е грях. По време на него не се изрича зикр или дуа. След това се изправя за втория ракят, като се подпира на коленете си, ако това е възможно за него, а ако го затруднява, се подпира на земята. След това чете сура Ел-Фатиха и друга част от Корана след нея, след което прави същото, както е правил в първия ракят.

13. Ако молитвата е от два ракята – т.е. два ракята – като молитвата Феджр (утринната), Джумуа (петъчната) и двете байрамски молитви, след изправянето от второто седжде се сяда с изправен десен крак и прострян на земята ляв крак, като дясната ръка се поставя на дясното бедро и всичките ѝ пръсти се свиват, с изключение на показалеца, с който се посочва към теухида (единобожието). А ако се свият малкият и безименният пръст на дясната ръка, с палеца и средния се образува кръг и се посочи с показалеца, също е добре, тъй като и двата начина са достоверно предадени от Пророка

(с.а.с.). Най-добре е понякога да се постъпва по единия начин, а понякога – по другия. Лявата ръка се поставя на лявото бедро и коляно. След това по време на това седене се чете засвидетелстването (Тешеххуд), което е:

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

„Ет-техийяту лилляхи, уес-салеуату, ует-тайибат. Есселяму алейке ейюухен-небийю уе рахметуллахи уе беракятух. Ес-селяму алейна уе аля ибадилля-хис-салихин. Ешхеду елля иляхе иллеллаху уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх“.

„Почитанията са за Аллах, и молитвите, и добри дела! Мир за теб, о, пророче, и милосърдие от Аллах, и благодат от Него! Мир за нас и за праведните раби на Аллах! Свидетелствам, че няма друг бог [достоеен да му се прави искрен ибадет], освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник!“. След това казва: „Започвам с това, с което Аллах е започнал“.

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ).

„Аллахумме салли аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема саллейте аля Ибрахиме уе аля аали Ибрахим, иннеке хамиду-м-меджид! Аллахумме барик аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема баракте аля Ибрахиме уе аля аали

Ибрахим, иннеке хамиду-м-меджид!"

„О, Аллах, благослови Мухаммед и рода на Мухаммед, както си благословил Ибрахим и рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик, и дари благодат на Мухаммед и на рода на Мухаммед, както си дарил благодат на Ибрахим и на рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик!"¹

И търси закрила при Аллах от четири неща, казвайки:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

„Аллахумме инни еuzu бике мин азаби джехеннем, уе мин азабиль-кабри, уе мин фитнетиль-мехйа уел-мемат, уе мин шерри фитнетиль-месихид-дедждал!"

„О, Аллах, моля Те да ме опазиш от мъчението в джехеннема и от мъчението в гроба, и от изпитанието на живота и смъртта, и

¹ Предават го Ел-Бухари (797) и Муслим (402).

от злото на изпитанието на лъжливия месия Ед-Деджжал!".¹

След това се моли за каквото пожелае от земните и отвъдните неща, и няма пречка да се моли за родителите си или за други мюсюлмани - независимо дали намазът е задължителен или доброволен - заради общия смисъл на думите на Пророка ﷺ в хадиса на Ибн Мес'уд, Аллах да е доволен от него, когато го е научил на тешеххуд:

(ثُمَّ لِيَتَّخِزَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدَ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

(След това да избере каквото два пожелае и да се помоли.)² В друга версия се казва:

(ثُمَّ لِيَخْتَرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

„После нека избере от молбата каквото пожелае“ (16).³

Това обхваща всичко, което носи полза на раба в земния и в отвъдния живот. След това дава селям надясно и наляво, казвайки: „Ес-селяму алейкум уе рахметуллах!“, „Ес-селяму алейкум уе рахметуллах!“.

14. Когато молитвата е три ракята, като Мегриб, или четири ракята, като Зухр, Аср и

¹ Предават го Ел-Бухари (1311) и Муслим (588).

² (Предание от Ен-Несаи, № 1298.)

³ Муслим: (402).

Иша, изрича споменатото по-горе засвидетелстване, заедно със саят за Пратеника ﷺ, след това се изправя, като се подпира на коленете си, вдигайки ръце до раменете или ушите си, изричайки: „Аллаху екбер“. Поставя ги (т. е. ръцете си) на гърдите си, както бе споменато по-горе, и чете само сура Ел-Фатиха. Ако понякога в третия и четвъртия ракят на молитвата Зухр чете нещо в допълнение към сура Ел-Фатиха, няма нищо лошо, тъй като има доказателство за това от Пратеника ﷺ в хадис от Ебу Сеид, радиеллаху анх. Ако пропусне салевата за Пратеника ﷺ след първото засвидетелстване, няма нищо лошо, тъй като това е мустехаб (препоръчително), а не уаджиб (задължително) при първото засвидетелстване. След това прави засвидетелстване след третия ракят на молитвата Мегриб и след четвъртия ракят на молитвите Зухр, Аср и Иша, както бе споменато по-горе при молитвата от два ракята. След това дава селям надясно и наляво, три пъти моли Аллах за опрощение, след това казва:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

„Аллахумме ентес-селяму, уе минкес-селяму, тебаракте я зел-джеляли уел-икрам“.

„О, Аллах, Ти си Съвършеният и от Теб е съвършенството, Благословен си Ти, Владетелю на величието и на почитта!"¹. Преди да се обърне към хората, ако е имам, след това казва:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ
ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ
الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

Няма друг бог освен Аллах, Един е Той, няма съдружник. Негово е владението, за Него е прославата. Той за всяко нещо има сила. Няма промяна и няма сила освен чрез Аллах. О, Аллах, никой не може да възпре онова, което Ти си дал и никой не може да даде онова, което Ти си възбраниял. Не ще бъде от полза при Теб почитта на почитания. Няма друг Бог освен Аллах, и не правим ибадет освен на Него, на Него принадлежи благодатта и Негово е Превъзходството, и за Него е добрата прослава. Няма друг Бог [достоеен да му се прави Ибадет с искреност], освен Аллах, искрени Нему в религията дори да ненавиждат това неверниците.²

¹ Сахих Муслим (591).

² Предаден от Муслим (402)

Да каже „Субханеллах“ тридесет и три пъти, „Елхамдулиллях“ тридесет и три пъти и „Аллаху екбер“ тридесет и три пъти, и за да станат сто, казва: „Ля иляхе иллеллаху уахдеху ля шерике лех, лехул мулку уе лехул хамду уе ху'уе аля кулли шей ин кадир“.

„Няма друг бог [достоеен да му се прави ибадет с искреност], освен Аллах, Един е Той, няма съдружник. Негово е владението, за Него е прославата. Той за всяко нещо има сила.“

И чете Айетул-Курси, „Кул ху'уеллаху ехад“, „Кул е'уузу бираббил-фелек“ и „Кул е'уузу бираббин-нас“ след всяка молитва. Желателно е тези три сури да се повтарят три пъти след сутрешната молитва (Феджр) и вечерната молитва (Мегриб); поради предадените за това хадиси от Пророка ﷺ. И всички тези езкяр са суннет, а не са фард (задължителни).

Препоръчително е за всеки мюсюлманин и мюсюлманка да отслужва преди обедния намаз четири ракята, а след него два ракята, след вечерния намаз два ракята, след нощния намаз два ракята и преди сутрешния намаз два ракята. Общо дванадесет ракята. Тези ракяти се наричат рауатиб, защото Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, ги е спазвал, когато не е бил на път. А по време на пътуване той не ги е отслужвал, с изключение на суннета

на сутрешния намаз и витр, защото Пророкът ﷺ ги е спазвал и у дома, и по време на пътуване. По-доброто е тези суннети и витр да се отслужват вкъщи, но ако бъдат отслужени в джамията, няма пречка; заради думите на Пророка ﷺ:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

„Най-добрата молитва на човека е в дома му, освен задължителната молитва.“¹

И спазването на тези рекяти е една от причините за влизане в Дженнета, заради думите на Пророка ﷺ:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

„Аллах построява къща в Дженнета за този, който отслужи дванадесет ракята през денонощието“.²

Ако отслужи четири ракята преди следобедния намаз, и два преди вечерния намаз, и два преди нощния намаз, е добре; защото има достоверно предание от Пророка ﷺ, което сочи за това. И ако отслужи четири ракята след обедния намаз и четири преди него, е добре; поради неговите слова ﷺ:

¹ Сахих Ел-Бухари: 6860.

² Предава го Муслим (728).

(مَنْ حَافِظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

„Който постоянства в отслужването на четири ракята преди фарда на обеднината молитва /зухр/ и четири след него, Аллах ще забрани за него Огъня.“¹ Тоест, той добавя към редовния суннет два ракята след фарда на обедната молитва /зухр/; защото редовният суннет е четири ракята преди него и два ракята след него. И когато добави още два ракята след него, се постига споменатото в хадиса на Умм Хабиба, Аллах да е доволен от нея.

И Аллах дарява със сполука, и нека мирът и благословът да бъдат над нашия Пророк Мухаммед ибн Абдуллах, неговото семейство, сподвижниците му и тези, които ги последват в добрината до Съдния ден.

bg390v2,1 - 11/0.4/2026

¹ Ахмед: 25547; Ет- Тирмизи: 393; Ебу Давуд: 1077.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

